

[Landbrugsministeren.]

private skove, at landbrugsministeriet nu kan afslutte konstateringen i medfør af skovlovens afsnit C uden større udgift for statskassen, hvorefter den i § 10, stk. 3, fastsatte ordning kan undværes. Dette gælder først og fremmest en række retskredse, som kun omfatter købstæder med dertil hørende markjorder, og hvor den gældende ordning virker særlig generende.

Når noteringen af fredskovspligten i en sådan retskreds er afsluttet, er det rimeligt, at § 10, stk. 3, sættes ud af kraft for den pågældende retskreds, og det må derfor anses for ønskeligt, at der tilvejebringes lovhjemmel for landbrugsministeren til at gøre dette; og det er det, der sker, hvis lovforslaget gennemføres.

Idet jeg iøvrigt kan henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig modtagelse i det høje ting.

Formanden: Derefter har den højtærede fiskeriminister ordet for at fremsætte to tidligere anmeldte lovforslag.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg skal hermed tillade mig for det høje lands-ting at fremsætte forslag til lov om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove.

Lovforslaget fremtræder som en for-sættelse af de midlertidige love, som nu i en årrække hvert år er blevet vedtaget på rigsdagen, og som giver fiskeriministeren bemyndigelse til i en række tilfælde at dispensere fra bestemmelserne i den gældende saltvandsfiskerilov og i ferskvandsfiskeriloven. Når disse dispensationer fra de to nævnte love, som begge er vedtaget i 1931, nu i en årrække har været nødvendige, skyldes det, at tiden i nogen grad er løbet fra fiskerilovene, som man da også længe har været klar over bør underkastes en gennemgribende revision, således at de fuldt ud tilpasses de forhold, dansk fiskeri i dag arbejder under, og således at de midlertidige love, som hidtil har været gældende, kan bortfalde.

Forberedelserne til en revision af såvel saltvandsfiskeriloven som ferskvandsfiskeriloven blev truffet allerede den 2. april 1940, da ministeriet for landbrug og fiskeri nedsatte en kommission bestående af repræsentanter for administrationen, videnskaben og erhvervet med det formål at revidere de nævnte love og fremkomme med forslag i så henseende.

På grund af de særlige forhold, som fulgte

af besættelsen, gik arbejdet i kommissionen faktisk i stå, og i tiden efter krigens ophør meldte der sig så store og påtrængende opgaver for fiskeridirectionen og for hele fiskerierhvervet, at det var nødvendigt foreløbig at udskyde lovrevisionsarbejdet til fordel for andet arbejde.

Efter min tiltræden som minister i november 1947 drøftede jeg sagen med erhvervets repræsentanter, som var enige i, at arbejdet i kommissionen nu burde søges fremmet mest muligt. Efter det i fiskeriministeriet i efteråret 1948 indtrådte skifte, hvorved den hidtidige fiskeridirektør afløstes af den nuværende departementschef, der blev udnævnt til formand for kommissionen i stedet for fiskeridirektøren, blev arbejdet derfor taget op påny, og der nedsattes af kommissionens medlemmer to arbejdsgrupper, som sammen med særlige tilkaldte sagkyndige fra fiskerikontrollen og dansk biologisk station gik i gang med at udarbejde udkast til henholdsvis ny saltvandsfiskerilov og ny ferskvandsfiskerilov. I disse arbejdsgrupper er i den forløbne tid arbejdet overordentlig energisk med det meget omfattende stof, som der her er tale om. Jeg kan således nævne for det høje ting, at der indtil nu i de to grupper har været afholdt henholdsvis 25 og 56 møder.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er arbejdsgruppen angående saltvandsfiskeriloven færdig med sit arbejde, idet gruppen har udarbejdet forslag til en ny saltvandsfiskerilov. Dette forslag er efter erhvervets ønske nu tilsendt fiskeriets hovedorganisationer, for at disse kan få lejlighed til at sætte sig ind deri, og en rimelig tid hertil har jeg ment det nødvendigt at give organisationerne, for at de kan foretage en virkelig gennemgang af lovforslaget og fremsætte en udtalelse om det.

Jeg må dog bemærke, at nogen endelig afklaring med hensyn til det gennem år drøftede og stadig lige aktuelle ålegårdsproblem endnu ikke er nået. De overvejelser, der har fundet sted med henblik på løsning af dette spørgsmål, har jo taget sigte på en afløsning, men her er der store finansielle forpligtelser. Det er muligt, at man i stedet må se at finde en anden udformning af ålegårdsretten i saltvandsfiskeriloven.

Jeg skal ikke fordybe mig i betragtninger vedrørende ålegårdsproblemet, så længe disse overvejelser står på i ministeriet og i kommissionen, men alene udtrykke håbet om, at det vil lykkes i forbindelse med drøftelserne af det foreliggende af arbejdsgruppen udarbejdede forslag at nå frem til en